

der har været ført Klager derover, men det er over Spørgsmaalet om Altergang og Skriftemaal, som her er optaget i en ganske anden Skikkelse end den, hvori det før har foretaget, idet der ikke har været givet Tilslædelse dertil, uden ved Ansøgning og ikke været medtaget Skriftemaal. Naar man nu vedtager denne Bestemmelse om Uvillie og Brede i den Form, hvori den ser Gange tidligere er vedtagen af Folkethinget, at man her stander ved Biskoppens Magt, naar Bemyttelsen misbruges, thi det har man altid vedtaget, saa forekommer det mig ikke, at der er nogen Betænkelse ved at sige bestemt til Biskoppen, i hvilke to Retninger han har Magt og altsaa ikke i andre, men derimod naar man bliver staaende ved Udtrykket „misbruges“, saa overlader man til Biskoppen selv at fortolke, hvorledes Misbrugen finder Sted. Det forekommer mig rigtignok, at Bestemmelsen i den nuværende Form er mindre vidt gaaende end i den forfattede Form, hvori det ærede Medlem erkjendte den vedtagen, og som han udtalte, at en æret Landskingsmand havde udtalt sig saa stærkt til Gunst for. Fremdeles mente det ærede Medlem, at jeg havde adskillige Banfæltigheder uløste i det Forslag, jeg havde stillet til §. 7, men jeg tror, at det ærede Medlem deri tager fejl. Jeg har ikke sagt, at man kan gaa ind paa en Kirkegaard og foretage saadanne Ceremonier, som en eller anden fantastisk Ide opfinder, men jeg har sagt, at eksisterende Trossamfund kunne udføre deres Ceremonier, og altsaa, hvis man ikke hører til noget eksisterende Trossamfund, saa har han nok overset, hvad det sidste Punktum i Paragrafen siger, at i saa Tilfælde kan man kun lade sig begrave uden alle Ceremonier, men det kan alligevel ikke negtes, at det er en stor Ret. Flere efter deres Overbæjning derved vinde. Man skal ellers kastes Jord paa — Tale er naturligvis en frivillig Sag — men man kan ikke sikkre sig imod at blive begravet med Jordpaalæggelse efter Folkekirkens Ritus. Dernæst sagde det ærede Medlem: Hvem skal afgjøre Spørgsmaalet om Begravelsespladserne? Det skal den Autoritet, som hidtil har afgjort det, men ikke altid i en Retning, med hvilken jeg har sympatiseret, for

Frimenighederne, nemlig Kultusministeriet. Det vil naturligvis komme til at fortolke, om Begravelsespladsen er passende eller ikke, og jeg har udtrykkelig villet sige, at det var ikke Meningen, at man skulde kunne henvisse dem ligesom Selvmordere til en affides Plads og sige, at det var en passende Plads for andre Trosskændere. Fremdeles antede det ærede Medlem over, at jeg havde brugt Ordet „Kommunen“ og derved aabnet et Begravelsesstræ langt ud over det nugældende, men det er da kun for afvigende Trosskændere, og dersom man ikke bruger Ordet „Kommune“, saa kommer man i Forlegenhed i Kjøbstæderne og i Kjøbenhavn, hvor der er mest Anvendelse for Bestemmelsen, og hvor den ellers set ikke kan bruges. Jeg tror, at det var det Bæsentlige, han indvendte imod Bestemmelsen. Det glæder mig, at det ærede Medlem for Beile Amts 3die Valgkreds fandt, som jeg ogsaa virkelig tror med Rette, at det kun var formelle Indvendinger, der i Virkeligheden ikke kunde berede Sagen nogen Banfæltighed. Endelig mente han, at denne Bestemmelse om Færøerne var saa paafaldende, da den ikke fandtes i Loven om Sognebaandets Løsning. Jeg gif ikke videre ind paa det efter den meget udførlige Fremstilling, som det ærede Medlem for Kjøbenhavns 7de Valgkreds (Casse) gav ved 2den Behandling, men det var rigtignok ogsaa en god Grund, han, saavidt jeg forstod ham den Gang, anførte for, at man ikke havde henført det under Lagthinget med Sognehaandsloven, at det ikke eksisterede den Gang, da denne Lov blev vedtagen. Det var jo virkelig en meget god Grund for Undladelsen af Bestemmelsen i hin Lov. Efter hvad jeg hørte forleden af det ærede Medlem for Færøerne, saa var det hans Dnsse, at Thinget skulde følge det Forslag, der var stillet af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 7de Valgkreds. Man siger: Færøerne ere repræsenterede her; ja, det er ganske vist, men det er uheldigt, naar disse Der ere repræsenterede af et eneste Medlem, at dette Medlem naturligvis let kan være borte, og det forekommer mig i det Hele, at det ikke er nogen rigtig Frihedsjands at ville her give specielle Love for et saa fjernliggende Land, der har saa forskellige Forhold